

„Наврѣзъ мене връхъ лѣтятъ;
 „Твой момци тамо доло,
 „Играяхъ на около.
 „Въвъ долчето три извора.
 „Подъ сянката на явора;
 „Него мѣсто бѣхъ избрадъ,
 „Моренъ като бѣхъ заспалъ. . . .“

И с т и н н о . !

. — А ! ти си врѣденъ азъ вѣрвамъ,
 „На тебе ся надявамъ :
 „Много добрѣ си направилъ,
 „Живота си ти избавилъ ;
 „Отмѣстеніе, брате мой!
 „Трѣпи, напредъ, не ся бой !—
 „Наша цѣвти тукъ свобода,
 „Наше царство тукъ владѣи ;
 „Спасеніе наша рода,
 „Турска крѣвь ся отвѣк' лѣи !
 „Твоя татка ще надминешъ,
 „Добръ вожда ти ще станешъ ;
 „Да живѣешъ. . . . о !
 Потупка мя по гърба,
 Распалено каза, страшно
 Мой познайникъ тосъ вожда.
 „— Сичко добро и прѣкрасно“ —
 Сетнѣ ази отговорихъ —
 „— Нъ що има?“ — азъ приложихъ, —
 Катъ вторачно поразглѣдахъ,